

Дничка

Не, тате.

Боровъ

Но не си се и съгласила.

Дничка

Да.

Боровъ

Значи, не е всичко изгубено. Добре, добре...
Добре. Борисъ иска да говори съ тебе, той
каза. Тоя пътъ помисли добре, Дничке. По-
мисли за себе си... за брата си... за сестрич-
ката си... За мене може да не мислиш...

Дничка (почти отчаяно)

Тате, ако Борисъ ми заговори тоя пътъ,
азъ ще бъда искрена съ него... Ще му
кажа всичко... Нъма да скрия нищо... Той
самъ настоящава. (Следъ кратко колебание) Не! Не!
Не! Не мога! Не искай това отъ мене! Не
ме принуждавай, тате. Не мога! По-добре да
умра! (Пауза. Закрива очи)

Боровъ (гледа я очуденъ)

Дничка

Не, тате, прости ми. Всичко ще направя.
Ще те послушамъ. Но повече не ми говори
за това.